

мевладелци, които ги ползвали като наемни работници или като музиканти и танцьори на забави и тържества.

Гадателството е една от отличителните черти при циганите. През 1692 г. героинята на **Уилям Шекспир** Дездемона споменава за кърпичка, дадена на майка ѝ от „египтянка“, способна да чете мисли. Самюъл Пепис отразява в дневника си, че съпругата му ходила с приятелка в Ламбет да ѝ врачуват цигани. Говори се и за мъж, изгорен в Уорикшър заради гадателство.

Политиката за прогонване на циганите се оказва неуспешна и през XIX век е възприета друга стратегия – да се подпомогне усядането и асимилацията на циганите. Различни християнски мисии проявяват интерес към циганите чергари и откриват няколко училища за тях. През 1815 г. Джон Хойланд е изпратен от Общността на приятелите да събере информация за циганите, с цел подобряване условията им на живот. Това е първото проучване, което стимулира **Джеймс Краб**, наред с още съмишленици, да създаде мисия за подобряване бита и условията на живот на циганите. Стремешът е асимилация на циганското население, но някои представители на полицията и местните власти продължават да ги разселват. През 1822 г. и през 1835 г. (със Закона за пътищата) се въвеждат наказателни мерки за цигани, стануващи край пътищата. Проваля се опитът на **Джордж Смит** да въведе контрол над циганите чергари със **Законопроекта за мобилните жилища**; законопроектът не е приет поради несъгласието на собствениците на циркове и панаири. По това време циганите в страната са близо 10 000 души.

Популярните романи в Англия – както и в други страни от това време – разказват за цигани, които крадат деца или изричат тежки проклетия.

В края на XIX век е създадена **Общността на циганолозите**.

През втората половина на XIX век нова вълна от цигани имигранти залива страната; съобщава се за „цигани, които принадлежат към влашките кланове“. В началото на нашия век в Англия се появяват мечкари, „немски цигани“ (вероятно **ловари**), и първите представители на общността **калдераш**. Закони срещу „чуждестранните граждани“, отнасящи се за еврейските имигранти от Източна Европа, са използвани и срещу заселването на роми и прогонването им от страната. Въпреки това през 30-те години фамилията **Стирио** и **Йованович**, които принадлежат към общността **калдераш**, се установяват в Англия и потомците им се обособяват в компактна общност на говорещите ромски език днес. **Ирландските чер-**